

Štvrtok 18. apríla 2019

P8_TA(2019)0440

Rokovania s Radou a Komisiu o vyšetrovacích právomociach Európskeho parlamentu: legislatívny návrh**Uznesenie Európskeho parlamentu z 18. apríla 2019 o rokovaníach s Radou a Komisiou o legislatívnom návrhu nariadenia o vyšetrovacích právomociach Európskeho parlamentu (2019/2536(RSP))**

(2021/C 158/04)

Európsky parlament,

- so zreteľom na článok 14 prvý odsek Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“),
- so zreteľom na článok 226 tretí odsek Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“),
- so zreteľom na svoje legislatívne uznesenie zo 16. apríla 2014 o návrhu nariadenia Európskeho parlamentu o podrobných ustanoveniach o výkone vyšetrovacích právomocí Európskeho parlamentu, ktorým sa zrušuje rozhodnutie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie 95/167/ES, Euratom, ESUO ⁽¹⁾,
- so zreteľom na príslušné odseky svojho odporúčania Rade a Komisii z 13. decembra 2017 v nadväznosti na vyšetrovanie vo veci prania špinavých peňazí, vyhýbania sa daňovým povinnostiam a daňových únikov (uznesenie výboru PANA, body 190 – 200) ⁽²⁾ a odporúčania Rade a Komisii zo 4. apríla 2017 v nadväznosti na vyšetrovanie vo veci merania emisií v automobilovom priemysle (uznesenie výboru EMIS, body 76 – 94) ⁽³⁾,
- so zreteľom na rozhodnutie Konferencie predsedov z 18. septembra 2014 v súlade s článkom 229 rokovacieho poriadku pokračovať so zvažovaním uvedeného legislatívneho návrhu nariadenia o vyšetrovacích právomociach Európskeho parlamentu počas nového volebného obdobia,
- so zreteľom na tri pracovné dokumenty ⁽⁴⁾ Výboru pre ústavné veci týkajúce sa uvedeného legislatívneho návrhu,
- so zreteľom na obavy Rady a Komisie v súvislosti s týmto legislatívnym návrhom vyjadrené v liste generálnych tajomníkov Rady a Komisie generálnemu tajomníkovi Európskeho parlamentu zo 4. apríla 2014 a v listoch prvého podpredsedu Komisie z 28. apríla 2015, luxemburského predsedníctva Rady z 3. septembra 2015, slovenského predsedníctva Rady z 13. októbra 2016 a rakúskeho predsedníctva Rady z 25. októbra 2018 zaslaných predsedovi Výboru pre ústavné veci,
- so zreteľom na rozpravu v pléne z 13. decembra 2017, a najmä na odpovede estónskeho predsedníctva Rady a Komisie, v nadväznosti na otázky na ústne zodpovedanie (článok 128), ktoré 29. novembra 2017 predložila Danuta Maria Hübner v mene Výboru pre ústavné veci Rade a Komisii o vyšetrovacích právomociach Európskeho parlamentu,
- so zreteľom na rozpravu v pléne zo 17. apríla 2019 v nadväznosti na otázky na ústne zodpovedanie (článok 128), ktoré 22. januára 2019 predložila Danuta Maria Hübner v mene Výboru pre ústavné veci Rade a Komisii o legislatívnom návrhu nariadenia o vyšetrovacích právomociach Európskeho parlamentu ⁽⁵⁾,
- so zreteľom na návrh uznesenia Výboru pre ústavné veci (B8-0238/2019),

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 443, 22.12.2017, s. 39.⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 369, 11.10.2018, s. 132.⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 298, 23.8.2018, s. 140.⁽⁴⁾ PE544.488v03-00, PE571.670v03-00 a PE630.750v01-00.⁽⁵⁾ O-000003/19 a O-000004/19.

Štvrtok 18. apríla 2019

— so zreteľom na článok 128 ods. 5 a článok 123 ods. 2 rokovacieho poriadku,

- A. keďže už v prvom pracovnom dokumente, ktorý prijal Výbor pre ústavné veci (ďalej len „AFCO“) 20. januára 2015, sa uvádza, že „obavy“ vyjadrené Radou a Komisiou „by samy osebe nemali predstavovať neprekonateľnú námietku“, pričom výbor AFCO uznal, že „existujú alternatívne riešenia a flexibilnejšie formulácie, ktoré by umožnili vyriešiť patovú situáciu v súvislosti s nariadením“, a naznačil a navrhol predsedníctvu Rady a Komisii ďalšie smerovanie s „najprv politickými rokovaniami“, po ktorých by nasledovali technické rokovania;
 - B. keďže Rada odpovedala na túto ponuku prejavom ochoty a odhodlania spolupracovať s Európskym parlamentom, ale s podmienkou, že Európsky parlament by sa mal najprv zaoberať problematickými a zásadnými obavami právnej a inštitucionálnej povahy;
 - C. keďže výbor AFCO prijal druhý pracovný dokument, ktorý umožňuje spravodajcovi prijať ďalšie kroky v spolupráci s Radou a Komisiou s cieľom rokovať o spôsobe riešenia uvedených obáv; keďže v súlade s tým bola prijatá nová stratégia rokovaní a 30. júna 2016 bol Rade a Komisii zaslaný neoficiálny dokument s politickými argumentmi opisujúci možné riešenia ďalšieho postupu;
 - D. keďže 10. októbra 2016 sa tri inštitúcie rozhodli pristúpiť k neformálnej výmene názorov medzi svojimi právnymi službami s cieľom ďalej objasniť všetky právne a inštitucionálne otázky; keďže Európskemu parlamentu to umožnilo navrhnúť nové znenie nariadenia, pričom hlavné politické nezhody ostali nevyriešené;
 - E. keďže napriek vykonanej právnej práci právní poradcovia z právnych servisov Komisie a Rady nemohli formálne prijať dokument, ktorý vzišiel z pozoruhodnej práce, ktorú vykonali právne služby troch inštitúcií, čo viedlo k faktickému zablokovaniu tohto dôležitého spisu; keďže v dôsledku toho sa 13. decembra 2017 v pléne konala rozprava pod záštitou výboru AFCO v nadväznosti na dve otázky na ústne zodpovedanie, po čom výbor AFCO 3. mája 2018 predložil nové znenie návrhu vo forme neoficiálneho dokumentu, ktorý predstavuje formálne nadviazanie na dohodu dosiahnutú predsedníčkou výboru AFCO a spravodajcom Ramónom Jáureguim Atondom so slovenským predsedníctvom Rady a Komisiou 10. októbra 2016, v ktorej sa uvádza, že „nato, aby sa začali oficiálne rokovania, je potrebné predložiť nové znenie návrhu EP“;
 - F. keďže Rada 25. októbra 2018 odpovedala na navrhované nové znenie na základe právnej práce uskutočnenej právnymi službami, skúsenosti s dvoma vyšetrovacími výbormi (EMIS a PANA) vytvorenými počas tohto ôsmeho volebného obdobia a návrhu prijatého Európskym parlamentom v roku 2014; keďže Rada vo svojej odpovedi formalizovala nový zoznam obáv, ktorý prekračuje aj rámec stanoviska jej vlastného právneho servisu, čím spochybňuje doterajšiu prácu a uvádza hlavné inštitucionálne problémy Európskeho parlamentu, ktoré sa ťažko prekonávajú; domnieva sa, že Rada takýmto konaním nenecháva žiadny manévrovací priestor na rokovania, hoci hlavnou myšlienkou neoficiálneho dokumentu bolo v skutočnosti to, že nové znenie by malo otvoriť rokovania a politickú diskusiu;
 - G. keďže inherentnou charakteristikou všetkých legislatívnych komôr a základným predpokladom oddelenia moci v demokracii hodnej svojho mena je to, že parlament by mal mať možnosť brať výkonnú moc na zodpovednosť tým, že zriadi vyšetrovacie výbory so skutočnými právomocami predvolávať svedkov a získavať dokumenty;
 - H. keďže všetky inštitúcie Európskej únie sa pravidelne zaväzujú k lojálnej spolupráci, ktorú je v prípade predmetného nariadenia ťažko rozpoznať;
1. vyjadruje najhlbší nesúhlas s postojom Rady (a Komisie), ktorá sa po viac ako štyroch rokoch neformálnych stretnutí a výmen listov a dokumentov naďalej bráni stretnutiu na oficiálnej úrovni s cieľom diskutovať na politickej úrovni o možných riešeniach zistených problémov, pričom odmieta schváliť politický mandát pre predsedníctvo Rady, ktorý by otvoril cestu k stretnutiam politickej povahy zameraným na riešenie najspornejších otázok a zisťovanie, či by sa dohoda mohla dosiahnuť;

Štvrtok 18. apríla 2019

2. žiada svojho predsedu, aby upozornil vedúcich politických predstaviteľov na obavy Európskeho parlamentu, pokiaľ ide o nedodržiavanie zásady medziinštitucionálnej spolupráce zo strany Rady a Komisie;
 3. navrhuje, aby Výbor pre právne veci preskúmal možnosť prípravy podania na Súdny dvor Európskej únie v súvislosti so zásadou vzájomnej lojálnej spolupráce medzi inštitúciami (článok 13 ods. 2 Zmluvy o EÚ) a v tejto súvislosti takisto skontroloval, či Rada porušuje súčasný právny rámec vyšetrovacích výborov vytvorených počas tohto volebného obdobia (PANA a EMIS), a informoval o nich;
 4. zdôrazňuje, že v súčasnom znení tretí odsek článku 226 ZFEÚ, v ktorom sa stanovuje „mimoriadny legislatívny postup“ a vyžaduje súhlas Rady a Komisie na prijatie nariadenia o vyšetrovacích právomociach Európskeho parlamentu, nezaväzuje Radu a Komisiu k rokovaniu, pretože sú povinné len dať alebo odoprieť súhlas s návrhom Európskeho parlamentu, a nie rokovať o ňom s cieľom dosiahnuť spoločnú dohodu;
 5. odporúča, aby legislatívny postup vyplývajúci z práva na legislatívnu iniciatívu, ktoré je Európskemu parlamentu udelené zmluvami, musel podľa Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva (ďalej len „MID“) zahŕňať požiadavku na stanovenie legislatívneho kalendára pre takéto iniciatívy podobne ako pri riadnom legislatívnom postupe; ďalej zdôrazňuje, že v rámci takéhoto mimoriadneho legislatívneho postupu sa musia dodržiavať ustanovenia MID týkajúce sa inštitucionálnej povinnosti všetkých troch inštitúcií viesť rokovania;
 6. vyzýva Radu a Komisiu, aby, ak nemôžu dať súhlas s návrhom, obnovili rokovania s novozvoleným Európskym parlamentom, pričom zohľadnia pokrok dosiahnutý novým znením návrhu predloženým v neoficiálnom dokumente a vychádzajúci z práce vykonanej právnymi službami troch inštitúcií; domnieva sa, že ide o usporiadanejší a systematickejší text, než text prijatý v roku 2014, ktorý obsahuje rovnaké vyšetrovacie právomoci, ale je aktualizovaný v súlade so skúsenosťami z posledných rokov a súčasnou inštitucionálnou realitou;
 7. vyzýva politické strany, aby zabezpečili, že ich volebné programy budú vyjadrovať ich oddanosť návrhu Európskeho parlamentu na nové a aktualizované nariadenie o jeho vyšetrovacích právomociach, a vyzýva jednotlivých volebných lídrov, aby ponúkli svoju verejnú a politickú podporu v tejto veci;
 8. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Európskej rade, Rade, Komisii, Súdnemu dvoru Európskej únie a národným parlamentom.
-